

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 6° - ΤΕΥΧΟΣ 31° - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2006 ΤΙΜΗ: £0.50

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Τιμοκύπης:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Οδός 'Αγίου 'Ανδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :
25864340 - 25864351

Υπεύθυνος "Υλης":
κ. Σταύρος Όλυμπος

Εμπέλεια "Υλης":
Αρχιμανδρίτης Τύχων Ανδρέου

Καλλιτεχνική Επιμέλεια:
Πρεσβ. Ιωάννης Ιωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:
Πρεσβ. Κυριακή Μιχαηλίδης
Φιλόλογος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Έτος: 6^{ον} - Τεύχος 31^ο
Ιούλιος- Αύγουστος 2006

Συνδρομή έσωτερικοῦ: £ 4 έποσίως
Συνδρομή έξωτερικοῦ: £ 5 έποσίως

KΥΠΡΟΣ ΙΕΡΑ

Δέρ εῖραι ρνοί·
εῖρ' ἡ καρδιά μας ριγμένη στό πέλαγος.

Δέρ εῖραι κράτος·
εῖρ' ἡ φυχή μας πού ἀγωμά στήν Ανατολή.

Δέρ εῖρ' ίδέα·
εῖραι ἡ σάρκα ἡ ἀμόλυντη τῆς Ρωμοσύρης,
ἡ ἄγια σάρκα πού τήν πεδυμήσαρε
οἱ βάρβαροι.

Δέρ εῖραι τόπος γηϊκος, ἐγκόσμιος·
εῖραι εἰκόρα ἄλλης χώρας,
"Χώρας Ζάντων",
ιστορημένη μέ αἷμα καὶ ιδρῶτα καὶ δάκρυα.
Μέ πολύ αἷμα, μέ πολύ ιδρῶτα,
μέ πολλά δάκρυα.

Εἰκόρα μυροβλύτισσα, θαυματουργή,
φυλά-φυλά ἀταρτημένη
στό εἰκοστάσι τοῦ Γέρους.

+ Μητροπολίτης πρώτης Νέας Ζυλανδίας Ιωσήφ

Λεμεσός 9 Ιουνίου 2006

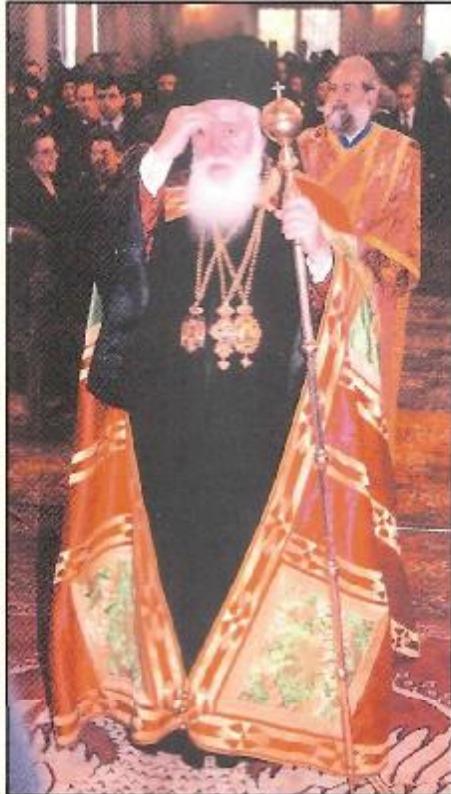
“ΩΣΠΕΡ ΠΕΛΕΚΑΝ ΤΕΤΡΩΜΕΝΟΣ ...”

Ο Προκαθήμενος της Ἑκκλησίας μας Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος ἀπό τὸν 17ην Μαΐου 2006, μέ ωρφαση τῆς διηρυμένης Ἱερᾶς Συνόδου στὸ Σαμπεζύ τῆς Γενεύης, κρίθηκε λόγῳ τῆς κλονισθείσης σοβαρῶς ὑγείας του ὡς πρώτην Κύπρου. Ο πρώτην προκαθήμενός μας ἀναμφιβόλως ὑπῆρξε μιά μεγάλη ἐκκλησιαστική φυσιογνωμία, ὁ ὅποιος διακρινόταν για τὸ ὄνθος του, μία μόρφωσή του, τὸν παιριωτισμό του καὶ τὴ φιλοπατρία του. Η προσφορά του στοὺς δύσκολους καιρούς πού ἀνέλαβε ὡς καλός οἰακοστρόφος τὸ πρόδαλο τῆς Ἑκκλησίας μας εἶναι βαρυστήμαντι καὶ μεγάλη. Χωρίς ἐπερβολή τὸ ἰλαρό τοῦ καρκτῆρος του καὶ τὸ ὠραῖο τοῦ προσώπου του γαλάνευε τὸν κάθε ἕνα πού τὸν πλησίαζε. Τὰ θεολογικά καὶ πατριωτικά κρύγματά του ὀκόμη ἀντηκοῦν ἀπό τοὺς ἀμβωνες τῶν ἐκκλησιῶν μας. Η στεντορεία του φωνῆς ἀναβαίνει ὡς πῦρ στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ ὑπέρ τοῦ λαοῦ του. “Οπος ἀκριβῶς ἀναφέρεται στὸ τροπάριο τῶν ἐγκωμίων πρός τὸν Δεσπότην Χριστό “ώσπερ πελεκάν τετρωμένος...” ἔτι πιστεύουμε ὅτι καὶ ὁ πνευματικός μας πατέρας καὶ Ἐθνάρχης τοῦ τόπου αὐτοῦ, πρώτην Κύπρου Χρυσόστομος, ἔδωσε τὸ αἷμα του ὑπέρ τῆς Ἑκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος ἀλλά καὶ τοῦ Ἐλληνικοῦ

Ἐθνους γενικότερα. Πάντοιε τὸν θυμόμαυτε ἵεροπρεπή καὶ ἔνδακρυ νά ἀναφέρεται πρός τὸν Μέγα Ἀρχιερέα καὶ Ἀρχιθύτη Χριστό. Παραθέτουμε δύο ἀποσπάσματα ἀπό τὸν ἐνθρονιστήριο λόγῳ τοῦ Σεβαστοῦ Ποιμενάρχου μας Γέροντος Ἀθανασίου, πού ἐκφράζουν τὸν υἱόν του ἀγάπη καὶ σχέση μὲ τὸν πατέρα καὶ Ἀρχιεπίσκοπό του Χρυσόστομο.

“... Ἐκ νεανικῆς ἥλικίας “ἔβουλθην τεκρωθῆναι τῷ βίῳ καὶ σῆσαι τὸν ἐν Χριστῷ κεκρυμμένην ψυχήν” καὶ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ὀδηγήσει τὰ βήματά μου εἰς τὸν Ἱεράν Μητρόπολιν Πάφου, διου παρά τοὺς πόδας σας ἐμαθήτευσα, Μακαριώτατε Δέσποτα, καὶ ἐδέκθην τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς ἀφιερωμέ-

νης εἰς τὸν Θεόν ψυχής. Ἐν συνεχείᾳ σταλεῖς ἀπό σᾶς πρός Θεολογικάς σπουδάς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεουσαλονίκης, οὐδέποτε διενοίθην ἢ ἐπεθύμησα θέσεις καὶ ἀξιώματα ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ, ἀλλὰ θεωρήσας “τὰ πάντα σκύβαλα εἶναι διά τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ”, ἀφήσας τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ὃς διψῶσα ἔλαφος ἔδραμον ἐπὶ τὰς ψωρόρυτους πηγάς τῶν ὄδατῶν τοῦ ὄψιβάμονος Ἀθωνος, διου τὸ γλυκύτατον μέλι τῆς μοναχικῆς ἀγγελικῆς πολιτείας, τῆς Ἱερᾶς Νίσυχίας καὶ ὑπακοῆς, δοποὶ δύναμις, χάριτι Χριστοῦ, ἐγεύθην, καὶ ἱκέτευον νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Δέσποιναν Θεοτόκον...”.

“... Ἐπιτρέψατέ μου, δόμως, Μακαριώτατε ἄγιε Δέσποτα, ἐν ταύτῃ ἡ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ τῆς ψυχῆς μου νά εὐχαριστήσω, μετά Θεόν, τὸν Ὑμετέραν Μακαριότητα, διότι παιδιόθεν μέ ἀνελάβετε καὶ μέ ἐπροστατεύσατε καὶ πολλά εἰς ἐμέ προσεφέρετε ὡς πατέρο ἀλπιθινός. Αἵ εὐχαί καὶ τὸ παράδειγμά σας θά εἶναι πολύτιμον στήριγμα εἰς τὸν πορείαν μου, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ἀγίων Ἀρχιερέων τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης Ἑκκλησίας ἡμῶν. Υπόσκομαι ἀφοσίωσιν ἀδελφικήν, καὶ ἀδιάρρηκτον ἐν Χριστῷ ἀγάπην καὶ συνεργασίαν πρός δόξαν τῆς Ἑκκλησίας μας καὶ διὰ τὸ καλόν καὶ τὸν ἐλευθερίαν τῆς οὐκλαβωμένης πατρίδος μας. Η Ἑκκλησία τῆς Κύπρου δέν ἔχεντα τὸν δούλειαν καὶ κατοχήν τὸ σῶν πατρογονικῶν τόπων καὶ Ἱερῶν ναῶν καὶ προσκυνημάτων τῆς πίστεώς μας, καὶ διὰ τῶν ἴδιων τῆς τρόπων ἀντιστέκεται καὶ ἀγωνίζεται καὶ πρέπει νά συνεχίσῃ τὸν παρουσίαν τῆς εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ λαοῦ μετὰ διά τὸν ἐλευθερίαν καὶ μὲν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀγίας νίσου μας...”

Δικαιολογημένα καταλαβαίνουμε καὶ συνειδητοποιοῦμε καὶ τὴ σάση πού πήροσε ὁ Μητροπολίτης μας μαζί μὲ τὸν πλειοψηφία τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας μας καὶ μὲ Σύνοδο στὴ Γενεύη.

Ἐκ τῆς Συντάξεως

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ 1977-2006

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος πρώην Κύπρου κ. Χρυσόστομος γεννήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 1927 στόν Σταϊό της έπαρχίας Πάφου. Είναι τό δύδοο παιδί από την δεκαμελή οίκογένεια του Αριστοδίμου και της Έλενης Φιλίππου. Τού δίνεται τό δνομα Χριστοφόρος πρός την τού θείου του, πού ύπηρετούσε στόν ιερά μονή Κύκκου. Άπο μικρός ο Χριστοφόρος δείχνει ιδιαίτερη έφεση πρός τά γράμματα. Τόν έλκυει άκομη ο έκκλησιασμός και ή ιερά φαλμωδία. Μέσα από τις σελίδες τών βιβλίων και της Εκκλησίας ο νοῦς του στρέφεται πρός άλλες κατευθύνσεις. Αυτή την εύκαιρια γιά νά τις υλοποιήσει τού την προσφέρει μόνο τό μοναστήρι τού Κύκκου, τό οποίο άναλαμβάνει νά σπουδάσει τους νέους και έπιμελείς μαθητές. Στό μοναστήρι έπισης τόν καιρό έκεινο βρίσκεται υάν δόκιμος μοναχός και ο έξαδελφός του Γρηγόριος ο μετέπειτα Μητροπολίτης Κυρηνείας.

Άρχες Αύγουστου 1940 γίνεται δεκτός ώς δόκιμος μοναχός. Ακολούθως μπαίνει στό τριτάξιο Γυμνάσιο της Μονῆς. Υστέρα από έξετάσεις στέλλεται στή Λευκωσία στό Παγκύπριο Γυμνάσιο. Στό σχολείο διακρίνεται γιά την έπιδοσή του στά μαθήματα και οι δάσκαλοί του έκφραζουν τόν θαυμασμό τους γιά τό νεαρό δόκιμο

μοναχό. Μετά τίς γυμνασιακές του σπουδές έπιστρέφει και πάλι στή μονή Κύκκου δου θιορίζεται ως Γραμματέας τού ήγουμενοσυμβουλίου.

Στίς 18 Φεβρουαρίου 1951 κειροτονείται διάκονος από τόν Αρχιεπίσκοπο Μακάριο και άλλαζει τό δνομιά του σέ Χρυσόστομο. Η έπιθυμία του γιά περαιτέρω μάθηση δέν σταματά έδω. Τό 1952 φεύγει γιά την Αθήνα σάν ύποτροφος της μονῆς δου έγγραφεται στή Θεολογική και Φιλοσοφική Σχολή. Τό 1961 γίνεται κάτοχος και τών δύο πτυχίων. Στό διάσπου αυτό, τό 1957, έχει και την πρώτη του συνεργασία μέ τόν Αρχιεπίσκοπο Μακάριο πού έπεστρεψε στήν Αθήνα από την Σεύκελλες, δου ην είχαν έχορίσει οι Αγγλοί. Ο Χρυσόστομος διορίζεται ύπειθινος του γραφείου Εθναρχίας.

Τό 1961 διαν έπεστρεψε στήν Κύπρο, διορίζεται ιεροκήρυκας της ιερᾶς μονῆς Κύκκου και στίς 29 Οκτωβρίου τού ίδιου έτους κειροτονείται πρεσβύτερος και τού άπονέμεται τό δόφικιο τού Αρχιμανδρίτη. Έν τῷ μεταξύ διορίζεται καθηγητής στό Παγκύπριο Γυμνάσιο Κύκκου και στήν

Ιεραπολική Σχολή "Αγιόστιολος Βαρνάβας".

Τό 1966 άναχωρεῖ γιά την Αγγλία γιά άνωτερες οπουδείς και γιά έκμαθηση της άγγλικης γλώσσας. Τό 1968 κατόπιν προτάσεως του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου κειριτούνεται ως βοηθός του μέ τὸν τίτλο του Χωρεπισκόπου Κωνσταντίας. Η έκλογή του γίνεται στις 13 Απριλίου 1968 και την έπομενη τελείται ή ἐν Θρόνιστι του στὸν ιερό ναό Αγίου Προκοπίου μετοχίου του Κύκκου.

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος έχαιροντας τὴν προσφορά του νέου ἐπισκόπου και τὰ χαρίσματά του τοῦ ἀπευθύνει και τὰ ἀκόλουθα: "Προοιωνίζονται καρποφόρον και εὐδόκιμον τὴν ἐπισκοπικὴν ἀποστολὴν σου ἡ εὐλάβειά σου, ὁ ὑπέρ τῆς Ἑκκλησίας και τῶν πατρίων ζῆλος σου, ἡ πραότης τοῦ χαρακτῆρος, οὐ ἀκέραιον τοῦ ἥθους και τὰ πολλὰ ἄλλα προσόντα, ἀπίνα ἐπέδειξας ἐν μακρῷ δοκιμασίᾳ ἐν τῇ Μονῇ του Κύκκου, τούτων δέ προσθέτως ἡ ὑπό σου κτηθείσα εὐρεῖα θεολογικὴ μόρφωσις και δαψιλίτις θύραθεν παθεία".

Ο Χωρεπίσκοπος Χρυσόστομος ἀπαντᾶ ὅτι Θά ἀγωνισθεῖ μέ δλες του τίς δυνάμεις ἀπό τὸ νέο του ἀξιώμα και χαρακτηριστικὰ δέει "... Αἰσιας φωναῖς και μυχίοις ιεροῖς συναισθήμασι δοξολογιῶ τὸ ὄνομα του ἐν Τριάδι παντοδυνάμου Θεοῦ, διότι εἰς τοὺς δυσκόλους τούτους καιροὺς οὐδόκησε νά ἐπιβλέψῃ ἐπί τὴν ἐμὴν ταιείνων

και ἀδυναμίαν, και νά μέ καλέσῃ εἰς μὲν ὑψηλὸν ταύτην διακονίαν, και ἐπίκαιρον και ὑπεύθυνον νά ἐμπιστευθῇ εἰς ἐμέ θέονταν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Χριστιωνύμου φάλαγγος. Αναμετρῶν τὰς δυνάμεις μου δικριτῶμαι: Ποῖος ὁ λόγος τῆς τοιαύτης τιμῆς; Τίνα τὰ κοσμοῦντα με ἐφόδια, φυσικά ἡ ἐπίκτητα, μετά τῶν ὅποιων θά δυνηθῶ νά βαδίσω τὴν δύσβατον πορείαν τῆς τοιαύτης ἀποστολῆς; Ανεξιχνίαστοι δντως αἱ βουλαὶ τοῦ 'Υψιστοῦ..."

"Από αὐτὴ τὴ στιγμὴν ὁ Χωρεπίσκοπος Κωνσταντίας Χρυσόστομος γίνεται τό δεξί κέρι του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Τὸν συνοδεύει σχεδόν παντοῦ και ἐπιλαμβάνεται τῶν διαφόρων προβλημάτων και καταστάσεων πού ἀναφύονται στὴν Ἑκκλησία. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἑκκλησία τῆς Κύπρου σὲ διάφορα Ἑκκλησιαστικά Συνέδρια, παρίσταται σάν ἐκπρόσωπος τῆς Ἑκκλησίας τῆς Κύπρου σὲ ἐπίσημες τελετές και ἔορτές ἄλλων Ἑκκλησιῶν και γενικά δίδει μία καλή εἰκόνα τῆς Ἑκκλησίας τῆς Κύπρου στὸ ἔξωτερικό.

Τὸ δυσκολότερο ίσως ἔργο πού ἐπετέλεσε ἦταν τὸν καιρὸ πού ξέσπασε ἡ κρίσι τούς κόλπους τῆς Ἑκκλησίας. Ο Μακάριος τοῦ ἀναθέτει ἕνα πολὺ ἐμπιστευτικὸ ἔργο. Νά ἐπισκεφθεῖ τὰ Ἑλληνορθόδοξα Πατριαρχεῖα και νά ἐνημερώσει τοὺς Πατριάρχες γιά τὸν κρίσι τού Κύπρο. Σπί

συνέχεια ὁ Μακάριος συγκαλεῖ Μείζονα καὶ Ὅπερτελῆ Σύναδο καὶ καθαιρεῖ τοὺς 3 Μητροπολίτες, Πάφου, Κιτίου καὶ Κυρηνείας. Ἀκολούθως ὁ Κωνσταντίας Χρυσόστομος ἐκλέγεται Μητροπολίτης Πάφου. Ἡ ἐκλογὴ του γίνεται διὰ βοῆς ἀπό τὸν ἐκλογικὸν συνέλευσην πού ἔγινε στὸ Μέγα Συνοδικό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς στὴ Λευκωσία. Τὴν πράξην τῆς ἐκλογῆς του τὸν ὑπογράφουν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, ὁ Μέμφιδος Νικόδημος, ὁ Χαλεπίου Ἡλίας καὶ ὁ Γάζης Στέφανος.

Ο Ἐθνάρχης Μακάριος στὸν ὅμιλο του πρός τὸν νεό Μητροπολίτη Πάφου Χρυσόστομο ἀνάμεσα στὰ ἄλλα λέει τὰ ἔξης: "... Εἰς τὸν ιστορικὸν πορείαν τῆς Ἑκκλησίας τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα νέον κεφάλαιον ἥρχισεν ἀπό τον γραφόμενον. Ἐκεῖ τὸν βεβαιότητα διὶ λαμπρά θά εἶναι αἱ σελίδες τοῦ κεφαλαίου τούτου. Διότι νέα πνοή καὶ νέον αἷμα θά δοθῶσιν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν Κύπρου. Ἡ ιστορικὴ καμπὶ τὴν δοπιὰν διέρχεται σήμερον ἡ Κυπριακὴ Ἑκκλησία, παρέχει τὸν εὐκαιρίαν μᾶς ριζικῆς ἀναδιορθώσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων κατά τρόπον δημιουργοῦντα συνθήκας καὶ προϋποθέσεις ἀναζωγονήσεως καὶ νέας δημιουργικῆς δραστηριότητος τῆς Διοικούσης Ἑκκλησίας..."

Ο νέος Μητροπολίτης Πάφου στὸν ἐνθρονιστήριο του λόνο μέ τὸ γλαφυρό καὶ μεστό του ὄφος ἀνταπαντά: "... Ἐν μέσῳ θαλάσσης ἥπο-έστος καὶ τεταραγμένης τοὺς οἴσακας τῆς Ἑκκλησιαστικῆς τῆς Πάφου Ὁλκάδος ἀνέθηκε μοι, ἵνα εἰς λιμένα γυαλίνης ταύτην ἀσφαλῶς ὀδηγήσω... Γνωρίζω διὶ αἱ μυρσίναι καὶ αἱ δάφναι τῆς σήμερον, ὁξεῖαι θά καταστῶσιν αὔριον ἄκανθαι καὶ θά διατρυπῶσι τοὺς πόδας μου πορευομένου πρὸς εὐαγγελισμόν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας..."

Μετά τὸν αἰφνίδιο θάνατο τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπικόνου Κύπρου Μακαρίου Γ', ὅλοι πλέον στρέφουν τὰ βλέμματά τους πρὸς τὸν Μητροπολίτη Πάφου Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται βέβαιος ὡς ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος. Φίοι οἱσις 12 Νοεμβρίου 1977, ουνέρχονται οἱ Μέγα Συνοδικοὶ ὁι ἐκλέκτορες γιὰ νά ψηφίσουν τὸν νέο Ἀρχιεπίσκοπο. Τῆς ουνέλευσεως τῶν ἐκλεκτῶν προεδρεύει ὁ Πάφου Χρυσόστομος ὡς τοποιτηρίς τοῦ Ἀρχιεπικού Θρόνου. Παρόντες βρίσκονται καὶ οἱ Μητροπολίτες Κιτίου Χριστόπολις, Κυρηνείας Γρηγόριος, Λεμεσοῦ Χρύσανθος, Μόρφου Χρύσανθος καὶ ὁ Χωρεπίσκοπος Σαλαμίνος Βαρνάβας.

Κατὰ τὸν ἐκλογικὸν συνέλευσην δὲ Ὅγούμενος τῆς Ἱερᾶς μονῆς Κύκκου προτείνει τὸν ἐκλογὴν

τοῦ Πάφου Χρυσοστόμου γιὰ τὸ θρόνο τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα. Οἱ ἐκλέκτορες συμφωνοῦν καὶ ψηφίζουν διὰ βοῆς. Ἀκολούθως ὁ Ἐψηφισμένος Ἀρχιεπίσκοπος ἀποδέκεται τὴν θέσην αὐτὴν καὶ ὑπόσχεται νά προσφέρει τὸν ἑαυτὸν του στὸν ὑπηρεσία τῆς Ἑκκλησίας, τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου καὶ τῆς ἀγωνιζομένης πατρίδος.

Μετά τὸν ἀποδοκῆ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως ὑπογράφουν τὸν ἐκλογὴν χρησιμοποιώντας τὸ μελανοδοχεῖο τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ. Τὴν Κυριακὴν 13 Νοεμβρίου 1977 γίνεται ἡ ἐνθρόνιση τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου στὸν Καθεδρικὸ ναό τοῦ Ἁγίου

Ιωάννου παρουσία της Εκκλησιαστικής, πολιτικής και διπλωματικής έξουσίας του τόπου.

Ο νέος Αρχιεπίσκοπος άναλαμβάνει τό προδάλιο της Εκκλησίας της Κύπρου σέ δύσκολες εποχές και κατορθώνει νά όδηγήσει άσφαλῶς τίν ναύν της Εκκλησίας σέ γαλήνια λιμάνια. Δυστυχώς μετά τήν άσθενεία του κατόπιν άποφάσεως διπυρυμένης Συνόδου άποφασίζεται κατά πλειοψηφία ή τιμητική παύση αύτοῦ. Συγκεκριμένα ό τοποτροπής τοῦ Αρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Μητροπολίτης Πάφου σέ έγκυκλιό του άναφέρει περί τοῦ προσώπου του Αρχιεπισκόπου, πρών Κύπρου Χρυσοστόμου: “Η ἐν τῷ Σαμπεζύ Γενεύης Ὁρθοδόξῳ Κέντρῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συνελθόντα τήν 17ην Μαΐου 2006 Διπυρυμένη Σύνοδος ἀπεφάσισε κατά πλειοψηφίαν τήν κένωσιν τοῦ Αρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Αποστολικῆς και Λύτοκεφάλου Εκκλησίας της Κύπρου, λόγῳ τῆς ἀπό τετραετίας κλονισθείσης σοβαρῶς ὑγείας τοῦ Μακαριώτατου Αρχιεπισκόπου ἡμῶν κυρίου Χρυσοστόμου. Ο ἄχρι τοῦ νῦν Προκαθήμενος τῆς Εκκλησίας ἡμῶν, δοτὶς τούντεύθεν θά γνωρίζηται ως “ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος πρών Κύπρου κύριος Χρυσόστομος”, ὑπῆρξεν, ως εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν, μία μεγάλη φυσιογνωμία τῆς Εκκλησίας της Κύπρου, διακριθείς διά τήν μόρφωσιν, τό ἥθος, τόν πατριωτισμόν και τήν ἐν γένει προσφοράν αὐτοῦ πρός τά ἀπασχολοῦντα τόν λαόν αὐτῆς προβλήματα. Κατά τήν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας αύτοῦ, ὁ Μακαριώτατος θά διαμένῃ ἐν τῷ ἐν τῇ Ιερᾷ Αρχιεπισκοπῇ διαμερίσματι αύτοῦ, τυγχάνων τῆς δεούστης ιστροφαρμακευτικῆς και λοιπῆς περιθάλψεως και φροντίδος”.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος πρών Κύπρου Χρυσόστομος, θά παραμείνει στήν ίστορία ως ή μεγάλη ἐκείνην ἐκκλησιαστική φυσιογνωμία ή όποια ἐπί μακράν σειρά ἐτῶν ἐποίμανε τήν Εκκλησία της Κύπρου μέ δάκραιφνές έκκλησιαστικό φρόνημα, μέ πατρική ἀγάπη πρός ὅλους και μέ μοναδικό σκοπό τήν προσαγωγή τῶν στόχων και τῶν σκοπῶν τῆς Εκκλησίας και τή σωτηρία τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματός της. Τήν ίδια ὥρα πήταν ὁ πνευματικός ἐκείνος πήγέτης ὁ όποιος ἀπηκόντας τόν ἀπ’ αἰώνων ἔθναρκικό ρόλο τοῦ Αρχιεπισκόπου ἐνέπνεε και στήριζε τόν λαό, γιά νά ἀντιστέκεται στής παγίδες και τούς κινδύνους πού στήνονταν στήν πορεία τῆς πατρίδας μας. Οἱ πρόσφυγες και οἱ ἐγκλωβισμένοι ἀλλά και ὀλόκληρος ὁ Κυπριακός λαός ἔβλεπε στό πρόσωπο του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου τόν ἑγέτη ὁ όποιος ἔξεφραζε τούς πόθους, τά δνειρά και τίς προσδοκίες του.

Αναμφιβόλως, ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος πρών Κύπρου Χρυσόστομος, τίμπστε τόν Αρχιεπισκοπικό Θρόνο της Κύπρου ως ἄξιος διάδοχος τοῦ Ἰδρυτοῦ και Προστάτου τῆς Εκκλησίας μας Αποστόλου Βαρνάβα.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (13/11/1977)

“Ἐν συγκινήσει βαθυτάη καὶ ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῆ διδάζω τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερδεδοξασμένον ὄνομα τοῦ περὶ πάντων προνοοῦντος Θεοῦ, ὅπι ἐν τῇ ἀνεξικνιάστῳ Αὐτοῦ βουλῇ ἐπέβλεψεν εὔμενῶς ἐπὶ τὸν ἡμίν ταπείνωσιν καὶ θεηπλάτοις ψήφοις κλήρου τε καὶ λαοῦ ἀνήγαγε με εἰς τὸν ὑψίστην ταύτην διακονίαν καὶ τοὺς οἰακας τῆς κατά Κύπρον παροικούστης Ἑκκλησίας ἐνεπιπεύσαστό μοι. Ἰλιγγός καταλαμβάνει με πρὸ τοῦ ὑψους τοῦ ὑπουργήματος καὶ σάλος πολυμόρφων καὶ πυριμόρφων συναισθημάτων τὴν ψυχήν μου κλυδωνίζει. Πῶς ἐγώ τρεμούσταις χερόι κρατήσω τοὺς οἰακας καὶ ἀστινή καὶ ἀλώβητον μήν νοοπίν τῆς Ἑκκλησίας ὀλκάδα ἐν μέσῳ σκοπέλων καὶ ὑφάλων πολλῶν ὑδηγήσω; Πῶς ἄνθρωπος ἐγώ ἀσθενής καὶ ταλαιπωρος ἐν καιροῖς μάλιστα πολλαπλῶς δυσκειμέροις καὶ ἐν βαρυτάτῳ κειμῶνι πλοογός ἵκανός σκάφους θεοτεύκτου καταστίσομαι; Δακρυόεστιν ὁφθαλμοῖς ἀτενίζω τὸ πολυτάραχον πέλαγος καὶ διανοίᾳ περιτρόμῳ τὰς ὑφιστομένας καὶ ἐπερχομένας καταιγίδας ἀναλογίζομαι. Ἐσωθεν γάρ τῆς Ἑκκλησίας πολλά τά χαλεπαίνοντα καὶ δεινά καὶ ἔξωθεν σφοδρός ὁ ἄνεμος καὶ φοβερός ὁ κλύδων...”

“... Ἀλλά καὶ τὸ βάρος τοῦτο τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἀποστολῆς τὸ μέγεθος ιδιάζουσαι ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν συνθῆκαι πολλαπλῶς ἐπιείνουσι καὶ μεγάλως ἐπαυξάνουσι. Πρὸ τῶν ὁφθαλμῶν ἡμῶν σοφερά ἀκόμη προβάλλεται ἡ εἰκὼν τῆς τραγωδίας, εἰς τὸν δόποιαν ἐβύθισαν τὸν Κυπριακὸν Ἐλληνιούμόν τὸ ἐγκληματικόν πραξικόπημα καὶ ἡ εισβολή τῶν Τούρκων. Πολλοί οἱ πενθοῦντες καὶ οἱ κλαίοντες. Πολλοί οἱ τραυματίαι καὶ οἱ ἀνάπηροι. Πολλά τά ὄρφανά καὶ αἱ κῆραι καὶ χιλιάδες πολλαῖ οἱ τῶν πατρογονικῶν ἔστιῶν ἔξωσθέντες. Τάφοι καὶ σταυροί καὶ ἐρείπια πληροῦσι τὸν ἄλλοτε ὥραίαν καὶ μακαρίαν ἡμῶν νήσον. Καὶ

τά στρατεύματα εἰσβολῆς, παρά πάντα νόμον ἥθικῆς καὶ δικαίου, ἔξακολουθοῖσι τά ἀρπαγέντα ἐδάφη, τάς κατοικίας καὶ τάς περιουσίας ἡμῶν νά κατακρατῶσι καὶ, ἐπὶ τῆς ὑπεραριθμίας αὐτῶν στριζόμενα, ὀλοκλήρου τῆς νήσου κατάληψιν νά ἀπειλῶσι. Καί πρός τούτοις πᾶσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φοβερωτάτης ταύτης τρικυμίας ὁ πρώτος τῆς νηός πλοηγός καὶ κυβερνήτης, ὁ δεξιός οἰακοστρόφος, ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος εἰς τάς στιβαράς χεῖρας τοῦ ὄποιου ὁ Κυπριακός Ἐλληνισμός ἐνεπιστεύθη τὸν σωτηρίαν αὐτοῦ καὶ τὸν λύτρωσιν, ὑπό τῶν φοβερῶν ἀντηράγη κυμάτων. “Ἄγχος καὶ πόνος καὶ θλῖψις καὶ ἀγωνία συνέχουσι τοῦ λαοῦ τάς ψυχάς καὶ ἐκ τῆς τραγικότητος τῶν δυσεπιλύτων προβλημάτων, ἀλλά καὶ ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ἀδιοράτου μέλλοντος. Θρῆνος καὶ κλαυθμός καὶ ὀδυρμός πολὺς καθ’ ἄπασαν τὸν νῆσον ἡμῶν. Τίς ὁ παραμυθίστων; Τίς ὁ ἔξαγων ἐκ τοῦ φοβεροῦ τούτου κλύδωνος τὸν κειμαρόμενον λαόν;...”

“... Καί μίν ἀνεπάρκειαν ταύτην τῆς ψυχῆς μου καθ’ ὑπερβολὴν μεγεθύνει ἡ σκέψις, ὅτι διαδέκομαι εἰς τῆς Ἐκκλησίας τὸ πηδάλιον τὸν πολυδιάστατον καὶ μαρτυρικήν μορφήν Μακαρίου Γ’ τοῦ Μεγάλου, τοῦ ὑπέρ πάντα ἄλλον πολλαπλῶς κλεῖσαντος τὸν θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καὶ πολυειδῶς τούτον τιμίσαντος. Τάν σμικρότητα καὶ ἀδυναμίαν μου πρός τὸν ἐκείνου δύναμιν καὶ μεγαλωσύνην ἡ σκέψις μου προβάλλουσα, εἰς κραυγὴν συντριβῆς καὶ ἀπογνώσεως πρός τὸν Σωτῆρα Κύριον ὅθει τὸν καρδίαν μου...”

“...Εἰς τά κελεύσματα ταῦτα τῆς θείας βουλῆς ὑπείκων καὶ εἰδώς, ὅτι ὅδός διαφυγῆς οὐκ ἔστι, κλίνω εὐλαβῶς τὸν αὐχένα καὶ ἀναλαμβάνω τὸν βαρύν τῆς ἀποστολῆς μου κλήρον ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν ἀδυναμῶν μου καὶ ἐν τῇ υπειδήσει ὅτι ὁ Ἀρχιεπισκοπικός αὐτος Θρόνος οὐχί δόξης καὶ μεγαλείου καθέδρα, ἀλλά Γολγοθᾶς μαρτυρίου γενήσεται μοι. Διότι, ἐνῷ ἵσταμαι νῦν ἐπ’ αὐτοῦ, ὅρῳ παρελαύνουσαν, κεκοσμημένην διά τοῦ φωτοστεφάνου τοῦ μαρτυρίου, τίν μακράν ἐκείνην σειράν τῶν ἀοιδήμων προκατόχων μου, ἀπό τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἀποστόλου Βαρνάβα μέχρι καὶ τοῦ Μακαρίου τοῦ Γ’ τοῦ μεγαλομάρτυρος, οἵτινες ἐν ἀστειρεύτοις δακρύων ροσῖς, ἐν μόχθοις καὶ ἐν πόνοις, ἐν θλίψει καὶ ἐν ἀγρυπνίαις καὶ ἐν αἰμάτων ρανίσεσι καθηγίασαν τὸν Ἀρχιεπισκοπικόν τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου Θρόνουν καὶ εἰς ὑψος πλευρανές τούτον ἀνύψωσαν. Πρό τῶν Ἱερῶν αὐτῶν μορφῶν εὐλαβῶς ὑποκλίνομαι καὶ συνδρόμους εἰς τό ἔργον μου ίας εὔχας αὐτῶν ἐπικαλοῦμαι...”

“...Πολυειδῶς καὶ πολυιρύπως ἔργασθω πρός διδασκαλίαν καὶ ἐμπέδωσιν παρά τῷ Χριστεπονύμῳ πληρώματι τῶν σωτηριώδων Χριστιανικῶν ἀλη-

θειῶν, διαλύων τὸν πνευματικὸν ἀχλύν καὶ σύγχυσιν τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καὶ ἔξουδετερῶν τάς ψυχολέθρους ἐπιδράσεις τῶν ἔξωθεν εἰσελασάντων εἰς τὸν νῆσον ἡμῶν ὑλιστικῶν καὶ ἕδονιστικῶν ρευμάτων καὶ ἴδεων. Πρός τοῦτο ὀνασυντάξω τάς πυευματικάς τῆς Ἐκκλησίας δυνάμεις καὶ ἐπιστρατεύσω ταύτας καὶ ἔξοπλίσω δι” ὅπλων οὐχί σαρκικῶν ἀλλά πνευματικῶν, δυνατῶν πρός καθαίρεσιν ὀκυρωμάτων, καὶ ἀποστελῶ εἰς τοῦ Κυρίου τό γεώργιον, ὅπως τό κέρσον ἐκσκάψω καὶ καλλιεργήσω, τά σιζάνια ἐκριζώσω, τό ἄκαρπον ἀποκόφω καὶ τό ἀγαθόν ἐνιοχύω καὶ λιανῶ καὶ ἀρδεύσω, ἵνα ἐν τῷ ἰερῷ τῆς Ἐκκλησίας κῆπῳ καλλίκορμα καὶ εὐστικόφυλλα καὶ πολύκαρπα δένδρα ἀναπτύξω, ψυκοτρόφους καὶ ἕδυσγεύστους καρπούς προσφέροντα παντί τῷ πεινῶντι καὶ διψῶντι τὸν ωρίν...”

“... “Οὐκ ἀποβλέψω εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου” ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ποιμαντορικῶν μου καθηκοντιων, οὐδὲ διακρινῶ πιστούς ή πλουσίους, ἵσχυρούς ή ἀδυνάτους, κατά σάρκα συγγενεῖς ή ἀλλοτρίους, ἐργάτας ή ἐργοδότας, ἀγρότας ή ἀστούς. Ἀλλά μέγαρα καὶ καλύβας ἐξ Ἰησοῦ ἐπισκέψομαι Πιτσούς καὶ πλουσίους ἐξ Ἰησοῦ παρακαλέσω. Ἰσχυρούς καὶ ἀδυνάτους ἐξ Ἰησοῦ ἐπιπῆσω καὶ συμβουλεύσω. Καὶ γενικῶς μετά πάντων ἀναστραφήσομαι ἐν ἀγάπῃ καὶ μετά πάντων συμπόνεσω καὶ συγκλαύσω καὶ συγχαρήσομαι, γενόμενος τοῖς πᾶσι τά πάντα καὶ πατέρα καὶ ἀδελφός καὶ προστάτης καὶ κηδεμών καὶ δικαστής καὶ φίλος...”

“...Δικαιοσύνην διώξω καὶ δικαιοσύνην ἀπονεμῶ. Ἐν πατρικῇ πραότητι καὶ ἀγάπῃ τούς εἰς μικρά ὀλισθαίνοντας ἐλέγχω, ἀλλά καὶ ἐν νόμῳ ἀκριβείᾳ καὶ δικαιοσύνης αὐστηρότητι τούς ἀδιορθώ τους κρινῶ. Τούς δέ οοιβαρῶς καὶ πολλά ἄμαρτανοντας καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ἐμμένοντας ράβδῳ στυπικῇ παιδεύσω, ἵνα η δικαιοσύνη ἐν ἀγάμῃ τό ἔργον αὐτῆς ἐπιτελῇ...”

“... Τίν Ιεράν Ἀρχιεπισκοπήν πιγήν καταυπίσω ἀέναον, νάμα πνευματικὸν προχέουσαν πᾶσι τοῖς διψῶι, καὶ τάς ψυχάς τῶν προσερχομένων αὐτῆς ἀναιρόχουσαν. Ἐντημόν καὶ ὑπερήφανον καὶ σεβαστόν τό δνομα τῆς Κύπριδος Ἐκκλησίας κρατήσω ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ καὶ ἐνώπιον πάστος ἀρχῆς καὶ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι. Καὶ ταῦτα “οὐκ ἐν ὑπεροχῇ λόγου, οὐδέ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας”, ἀλλ “ἐν ἀπλότητι καρδίας” καὶ ἐν πνεύματι Θεοῦ ἐνεργῶν. “Θεός γάρ ἔστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ἡμῖν καὶ τό θέλειν καὶ τό ἐνεργεῖν”...”

“... Οἱ στερούμενοι φωτός εὐλογον εἶναι νά προσφεύγων ἀλλαχοῦ πρός ἀναζήτησιν τούτου. Οἱ τό φῶς ὅμως ἐν πατρογονικοῖς ταμείοις τεθησαρισμένον ἔχοντες καὶ ἀλογον εἶναι καὶ ἀφελές νά

περιφρονῶσι τὸν πατρογονικὸν θησαυρόν καὶ νά σπεύδωσι νά δανεισθῶσι τὸ φᾶς παραπομένον παρ’ ἐκείνων, εἰς τούς δοιούς τοῦτο ἐδάνεισαν, τοσούτῳ μᾶλλον καὶ’ δοσον δὲ γυνωτόν, ή παιδεία τῶν ξένων τούτων στρίζεται βασικῶς ἐπί ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν Ἐλληνοχριστιανικῆς προελεύσεως καὶ ὁ τόσον προσφιλής εἰς πολλούς δρος “ἀνθρωπιστική παιδεία” δέν είναι παρά ἀιελής ἔκφρασις τῆς ἐπί τῶν Ἐλληνοχριστιανικῶν ἀρχῶν οιπριομένης ἀγωγῆς. Τοῦτο οὐδόλως σημαίνει, δι παραγγωρίζομεν ή ἀποποιούμεθα τὸν ἐκπαιδευτικὸν τῶν ξένων προυσφοράν, εἰς πεδία μάλιστα ὅπου ή Ἐλληνική ὑστερεῖ. Ἀλλά εἰς πεδία, ὅπου ἡμεῖς ἀνοθεύτως ἐκείνους δανείζομεν, είναι ἀπαράδεκτος ὁ νοθευμένος ἐπαναδανεισμός...”

“... Καὶ νῦν ὅμιλῶν ἀπό τοῦ ἱεροῦ τούτου βῆματος, ὅπερ τίρωϊκαί Ἀρχιεπισκόπιων μορφαί διά τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἐλλάμψυναν καὶ ἡγάλαισαν καὶ εἰς ἔθνικήν καὶ ἀγωνιστικήν ἔπαλξιν μοναδικίν τοῦτο ἀνύψωσαν, θεωρῶ εὔκαιρον ὡς διάδοχος ἐκείνων νά δηλώσω σαφῶς, δι, συνεχίζων τὸν μακράν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας παράδοσιν, θέτω ἐμαυτόν καὶ σύμπασαν τὸν Ἐκκλησίαν ἐπί τῶν ἐπάλξεων τῆς ἀγωνιζομένης Πατρίδος. Ληλῶ ἀπεριφράστως, δι, μέχρις ὅτου τό ἔθνικόν πρόβλημα εῦρη δικαίων καὶ ἐπομένως ὄριστικήν τὸν λύσιν, ή Ἐκκλησία δέν θά ἀπαρνηθῇ τὸν ἔθναρχικήν αὐτῆς ἀποστολήν καὶ ἴδιοτα, ἀλλ’ ἐν τῇ ἰδιότητι ταύτῃ θά ἐργάζηται καὶ θά συνεργάζηται μετά τῆς ἑκάσιτος νομίμου τῆς νίσου Κυβερνήσεως πρός ἔξασφάλιστιν τῆς ἐπιβιώσεως, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιώσεως τοῦ Κυπριακοῦ Ἐλληνισμοῦ...”

“... Τοιαῦται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἐπιδιώξεις μου, τῶν δοιούς τὴν πραγμάτωσιν, θείᾳ συνάρσει, ἀπό σήμερον ἀναλαμβάνω. Γνωρίζω, δι τὸν ὅντας μοι πλέον πρόκειται, οὐδέ ἀνάπαυσις καὶ ἀναψυχή. Τάς ὥρας τῆς ἡμέρας αἱ ὥραι τῆς νυκτὸς διαδέχονται ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν καθηκόντων μου. Ἐλπίζω, δύως, εἰς τὸν βούθειαν τῆς παντοδυνάμου τοῦ Κυρίου δεξιᾶς. Ἐλπίζω προοεύει εἰς τὸν συνανιμούμενον καὶ συναρωγήν καὶ συνεργασίαν τῶν ἐν Κυρίῳ ἀδελφῶν μου, Ἱεραρχῶν καὶ μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετά τῶν δοιούς πάντοτε ἐν ἀγάπῃ ή ἀναστροφῇ μου καὶ ἐν ἴσότητι. Καὶ ἀπό τῆς θέσεως ταύτης ἐκφράζω πρός αὐτούς θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὸν πρός ἐμέ ἐπεδείχαντο ἀγάπην καὶ εὐμένειαν...”

“... Καὶ νῦν ἐν συγκινήσει ψιχῆς καὶ ἐν εὐγνωμοσύνῃ βαθείᾳ ή σκέψις μου πρός σέ στρέφεται, ὡ σεβασμία καὶ μαρτυρική μορφή τοῦ δοιδίμου προκατόχου μου καὶ μεγάλου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐλληνισμοῦ Ὑγέτου, Ἐθνάρχου καὶ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου. Ἐν εὐλαβείᾳ πολλῆ

νοερῶς σέ κατασπάγομαι καὶ ως εὐγνωμοσύνης μικρὸν ἀντίδωρον τὸν διαβεβαίωσιν παρέχω σοι ἐνώπιον κλήρου καὶ λαοῦ, δι τὸ ἕκαν σου βαδίσω, τάς ὑπολήκας σου φυλάξω, τά ἔργα, ἀπερ ἡμιτελῆ κατέλιπες, συμπληρώσω καὶ ἀπερ ἐπόθησαις καὶ δὴ καὶ νέον καθεδρικόν ναόν, οὗπερ τὸν οἰκοδομήν ἀπό μακροῦ ἐσκεδίαζες, καὶ τὸν ἀνάγκην καὶ τὸν ἔλλειψιν ή οημερινήν ιελειμήν ἐντόνως ἐπισημαίνει, βοηθοῦντός μοι τοῦ Θεοῦ καὶ βοηθείᾳ καὶ συνδρομῇ προσφιλευτάτων συνεργατῶν σου οἰκοδομήσω. Ἀναπαύου ησυχος ἐν τοῖς ἐπουρανίοις οκνηώμασί σου, ὡ ἀγία καὶ μακαρία ψυχή, καὶ συνένωσε μεθ’ ἡμῶν τάς προσευχάς σου πρός τὸν Θρόνον τῆς Χάριτος, ὅπως ἐνισχύῃ με εἰς τὸν προκείμενον ἀγῶνα καὶ ἀξιον διάδοχόν σου ἀναδείξῃ με...”

“... Σύ δέ ὁ ἐτάξων νεφρούς καὶ καρδίας καὶ τάς σκέψεις καὶ τάς βουλάς ἐκάστου θεωρῶν, Οὐρανίε τῆς Ἐκκλησίας Παντεπίσκοπε καὶ Νυμφίε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ ταπεινοῦ δούλου Σου. Εὐσπλάγχνω ὅμματί Σου ἔπιδε ἐπί τὴν ἡμίν ταπεινωσιν καὶ ἀδιναμίαν καὶ ἐν τῷ ἀπείρῳ ἐλέει Σου ἀναπλήρωσόν μοι τάς ἐλλείψεις. Κατεύθυνον κατά τό Σόν πανάγιον θέλημα τά διαβήματά μου, εὐλόγησον τά ἔργα τῶν κειρῶν μου καὶ δός μοι μέχρι τελευταίος μου πνοῆς ἀξίως καὶ μετά παρροσίας καὶ ἀκατακρίτως ἐπικαλεῖσθαι τό ὄνομά Σου, κηρύξτειν τόν λόγον Σου, διακονεῖν τὸν Ἐκκλησίαν Σου, ποιμαίνειν τόν λαόν Σου, ἵνα, ἀξίως καὶ τῆς κλίσεως πολιευόμενος, δέξωμαι παρά τῶν Σῶν παναχάραντων κειρῶν τόν στέφανον τῆς νομίμου καὶ καλῆς ἀθλήσεως. Ἄμην!”

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ
ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΙΣ 14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1999**

“Πανιερώτατε καὶ ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ κ. Ἀθανάσιε,

... Προσκέκλησται ὑπό τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίσασθαι τὸν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν παντὶ τῷ πληρώματι τῆς κατά Λεμεσόν παροικούστης Ἑκκλησίας μετά πάσης ἐπιμελείας καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως, ἀλλά καὶ μετ’ ἀσαλεύτου πίστεως εἰς τὴν εἰλογίαν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ καλούντος σε Κυρίου, καθ’ ὅπ. ως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει, “οὐκ ἔσωτῷ τις λαμβάνει πίν πιπήν, ἀλλά καλούμενος ὑπό τοῦ Θεοῦ” (Ἐφρ. 5, 4).

Εἶναι ἀληθές ὅτι δέν είναι εὐκολός ἡ κλῆσις αὐτοῦ καὶ ἡ ἀποστολή. “Οὐκ ἀνεστις, οὐδέ τρυφή, οὐδὲ ἄρχη ἀνεξέταστος” ἡ Ἀρχιερωσύνη, ἀλλ’ “ἔργον ἔσοις καὶ φρονίς ἔστι καὶ λειτουργία ὑπεύθυνος”, σταυρόν καὶ θυσίας συνεπαγόμενη. Καὶ εἴπερ ποτέ καὶ ἀλλοτε ἡ ἀποστολή τοῦ Ἀρχιερέως τῆς Ἑκκλησίας τοῦ Χριστοῦ δύσκολος καὶ βαρεῖα προϋβαλλε, πολλῷ βαρυτέρα σήμερον καθίσταται. Ἡ ἐκ μικρᾶς, ὅμως ἡλικίας καλλιεργούμενα ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀγάπη ιρός τά θεῖα, λόγῳ τῆς ἐντάξεως καὶ διαβιώσεώς σου ἐν ἱεροῖς κώροις, πεποιθα-

μεν ὅτι ἀποτελεῖ σταθεράν βάσιν τῆς ἐπιυχοῦς ἐκπληρώσεως τῆς ἵερᾶς καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς, ἥν ἐμπιστεύεται σοι σήμερον ὁ Κύριος...”

... Δέν σου ἀποκρύπτομεν, ὅμως, ἀγαπητέ ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ, ὅτι ὅντως ἐπίπονον, βαρύ καὶ πολυσχιδές σέ ἀναμένει ἔργον, ἐν τῇ, ἥν ἀπό σήμερον ἀναλαμβάνεις, Μητροπόλει. Γνωστόν τοῖς πᾶσι τυγχάνει ἀπό μακροῦ χρόνου ὅτι ἡ Λεμεσός, ἡ ἔδρα, δῆλον ὅτι, τῆς Μητροπόλεως σου, πόλις τε καὶ ἐπαρχία, πλήρης ἐστίν ἀντιθέσεων καὶ ἀντινομιῶν. Πλεονάζει ἐν αὐτῇ ἡ ἀμαρτία, ἀλλά καὶ ὑπερπερισσεύει ἡ κάρις, κατά τὸ Ἀποστολικόν λόγιον. Βαθεῖα εὐσέβειο, ἀλλά καὶ βλάσφημος ἀσέβεια ἐν αὐτῇ συνυπάρχουσιν. Ἀκρατος ὑλισμός, ἀλλά καὶ ἔντονος καὶ βαθεῖα πνευματική γαστὶ ἐν αὐτῇ συμπροθάλλουσι. Κέντρα διαφθορᾶς εἰς βυθόν παρασύρουσιν, ἀλλά καὶ λειμῶνες ὄρετῆς εἰς οὐρανούς ἀνυψοῦσιν. “Οζουσαι ἄκανθαι μετ’ ἀνθέων εἰδόσημων ἐν ταύτῃ συμφύρουνται. Καὶ ταῦτα πάντα πρός ἐπαλήθευσιν τοῦ ἀποστολικοῦ λογίου “ὅπου ἐπλεόνασσεν ἡ ἀμαρτία, ὑπερπερίσσευσεν ἡ κάρις” (Ρωμ. 5, 20)...”

“...Μή ἀπογονιευθῆς, έάν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν καθηκόντων σου ἀπαντήσῃς ἀντί τῆς εὐγνωμοσύνης τὸν ἀχαριστίαν, ἀντί τοῦ ἐπαίνου τὸν φόγον, ἀντί τῆς συνεργασίας τὸν εἰρωνείαν καὶ τὸν ἀντίπραξιν. Τοιοῦτος ὁ κλῆρος τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας. Διότι, ως παραπτεῖ ὁ ἵερος Χρυσόστομος, “ὁ Ἐπίσκοπος κανὸν ὄργισθη, κανὸν γελάσῃ, κανὸν ἀνέσεως ὅναρ ἐπιθυμήσῃ, πολλοὶ οἱ σκώπιοντες, πολλοὶ οἱ σκανδαλιζόμενοι”, οἱ τὰ πάντα κακίζοντες καὶ εἰς μπδέν ἀρεσκόμενοι. Ἐχε πάντοτε πρό δοφθαλμῶν ὁδηγὸν καὶ πρότυπον τὸν Ἐστιαυρωμένον Κύριον. Η ἡλθεν ἐπὶ γῆς ἵνα τὸν ἄνθρωπον εἰς οὐρανούς ἀνυψώσῃ. Καὶ ὅμως ἔκλευσθη, καὶ ὅμως ὑβρίσθη, καὶ ὅμως ἔπαθε καὶ ἐσταυρώθη, ἐνεργείας τῶν ὑποκριτῶν καὶ τῶν φαρισαίων. Καὶ φαρισαῖοι καὶ ὑποκριταί πολλοί καὶ σήμερον. Θά ἀκούσῃς ἀσεβεστάτους νά ἐπικαλοῦνται τὸν εὔσεβειαν, ἵνα ὑπονομεύσωσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Θά ἀκούσῃς ἀνηθίκους νά ἐπικαλοῦνται τὸν ἥθικήν, ἵνα ὑποσκάψωσι τοὺς φορεῖς τῶν ἥθικῶν ἀρχῶν. Μή δειλιάστης, ὅμως, μπδέ φοβηθῆς. Λάμβανε θάρρος καὶ φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καὶ τῆς θυσίας τοῦ Ἐστιαυρωμένου καὶ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Ὅδενε πάντοτε πρός τὰ ἐμπρός, ἔκων ως πρότυπον Ἐκείνον. Μέλημά σου ἀδιάκοπον τῆς Ἐκκλησίας ή δόξα καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ή ἀνόρ-

θωσις καὶ ή σωτηρία. Πολικός σου ἀστήρ ἐν τῷ οἰακοστροφεῖν τὸν νοπόν της Ἐκκλησίας ὀλκάδα οὐκί τοῦ κόσμου τούτου αἱ ἐπιθυμίαι, ἀλλά τοῦ Θεοῦ τὸ πανάγιον θέλημα. Ο κόσμος καὶ τὰ τοῦ κόσμου μεταβάλλονται καὶ παρέρχονται. Ἀμετάβλητος καὶ αἰώνιος μόνον ὁ Θεός καὶ ή βασιλεία Αὐτοῦ. Διά τῶν μεταβλητῶν ὁδηγεῖ τὸν ἐμπιστευόμενόν σοι σήμερον λαόν εἰς αὐτὸν τὸν ἀμετάβλητον καὶ αἰώνιον βασιλείαν. Διάλυε τὸν πάγον τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, ὅπου ὑπάρχει, διά τῆς πεπυρωμένης τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, καὶ ίας ἐοκληρυσμένας καρδίας καλλιέργει διά τοῦ ἀρδιτρου τῶν Εὐαγγελικῶν διδαγμάτων, ἵνα γονίμους ταύτας καὶ προσφόρους εἰς πνευματικήν καρποφορίαν καταστίσῃς.

‘Αλλά καὶ ἔτερον πρός τούτοις ἀπαιτεῖται παρά σοῦ, ἀγαπητέ ἐν Κυρίῳ ἀδελφέ. Ἡ τραγική κατάστασις, εἰς τὴν δοπίαν ἐβύθισε τὸν πατρίδα καὶ τὸν χριστεώνυμον λαόν μας ή Τουρκική εἰσβολή, ἐπαυξάνει τάς εὐθύνας τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος. Διότι ὁ πόνος καὶ ή ἀγωνία πλημμυρίζουσι τὸν νῆσον ἡμῶν καὶ ἐπομένως καὶ τάς ψυχάς τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Τά δι’ αἰμάτων μαρτύρων τῆς Πίστεως καὶ ἡρώων τῆς Ἐλευθερίας ἀγιασθέντα χώματα τῆς Πατρίδος ὑπό τὸν συγόνον στενάζουσιν ἀλλοφύλων καὶ ἀλλοθρήσκων ἐπιδρομέων. Τά σεβάσμια καὶ ἱερά

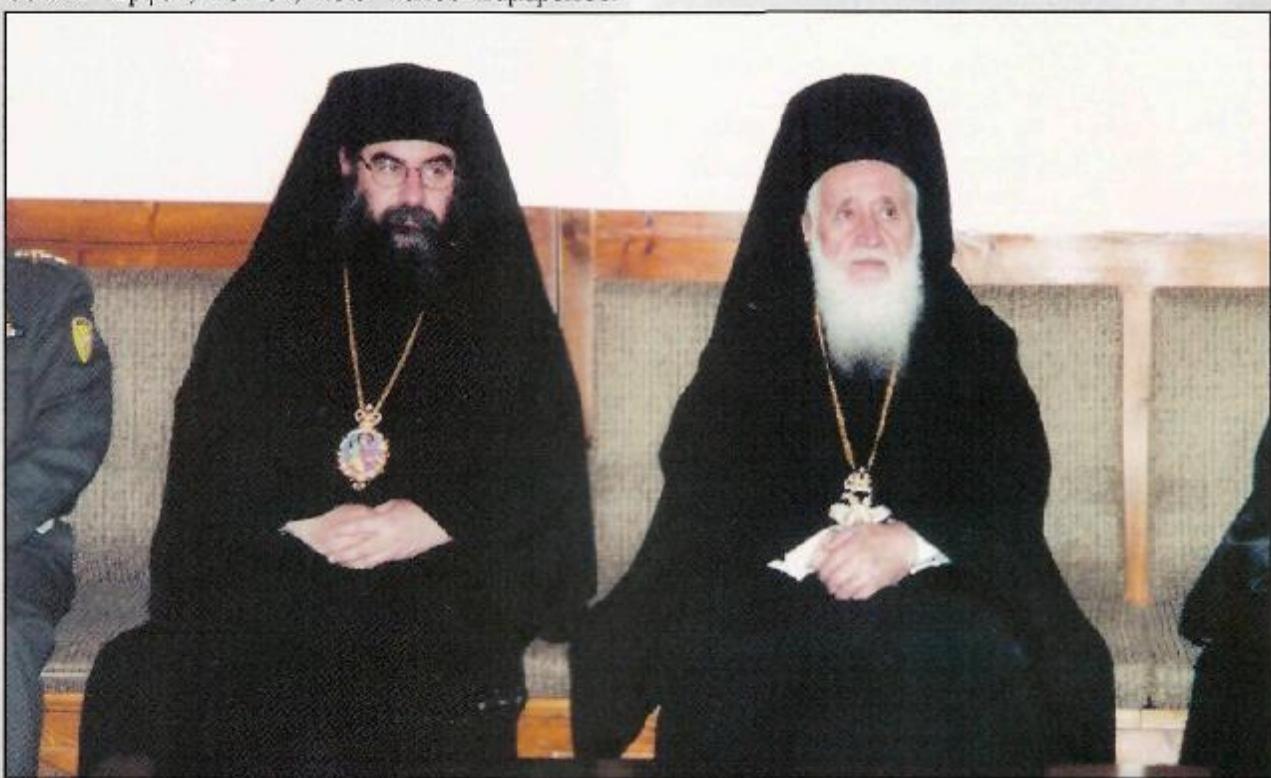

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος κατά την ημέρα τῆς ἐνθρονίσεώς του στις 13 Νοεμβρίου 1977.
Δεξιά διακρίνεται ο Μητροπολίτης μας ως διάκονος.

ήμδων προσκυνήματα βεβιλούνται καθ' ήμέραν καὶ μολύνονται δι' ἀνοσίων ἐνεργειῶν τῶν εἰσιθολέων. Διό εἰς τούς καλεούντος τούτους διά τε πάντα Ἐκκλησίαν καὶ τό Ἐθνος καιρούς, ἐπιτακτικόν προβάλλει τό τε θροσκευτικόν καὶ ἔθνικόν καθῆκον τοῦ Ὀρθοδόξου Ιεράρχου. Νά γίνεται ἐμψυχωτὸς τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας εἰς τόν ἀγῶνα πρός ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ ἀνάκτησιν τῶν πατρογονικῶν ἐστιδν, τῶν ιερῶν καὶ τῶν ὁσίων. Τέργον, λοιπόν, ποίει καλοῦ Σαμαρείτου.

Ἐπίδεε τά τραύματα, θεράπευε τάς πληγάς, παρηγόρει τάς τεθλιμμένας καρδίας. Ἀσθεσιον διατήρει εἰς τάς ψυχάς τοῦ λαοῦ, οὐ μόνον τόν πόθον ἀνακτήσεως τῶν οὐρανῶν, ἀλλά καὶ τόν πόθον ἀπελευθερώσεως καὶ ἀνακτήσεως τῶν πατρογονικῶν ἡμδῶν ἐνδαφῶν, τῶν ιερῶν καὶ τῶν ὁσίων, τά ὅποια βεβιλούσιν οἱ Τοῦρκοι εἰσιθολεῖς. Εὐαγγελίζου, λοιπόν, πάνταν Ἐριστῷ πνευματικήν τοῦ λαοῦ ἀνιδύτρωσιν, ἀλλά καὶ πάνταν ἔθνικήν τῆς Πατρίδος ἀπελευθέρωσιν..."

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ ΜΑΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2006

“Ο Πανιερώτατος Μπτροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος:

“Οπου ἀν φαν ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τό πλῆθος ἔστω·
ώσπερ ὅπου ἀν ἦ Χριστός Ἰησούς, ἐκεῖ ἡ Καθολική Ἐκκλησία”

↳ **Δευτέρα 1/5:** Μετέβη ουίς ιερές μονές Τρικουκκιδας και 'Αμιρούς όπου δέχθηκε τίς μοναχές στό μυστήριο της ιερᾶς ἑξομολογήσεως. Τό βράδυ τέλεσε τὸν κουρά τοῦ μεγάλου και ἀγγελικού σχήματος στόν ἀδελφό Ἰάκωβο, μοναχό στὸν ιερά μονή Παναγίας τοῦ Μαχαιρᾶ.

↳ **Τρίτη 2/5:** Μετέβη στὸν ιερά μονή Ἀγίου Ἡρακλειδίου. Τό ἀπόγευμα μίλησε στή Λευκωσία στό Πλατύ Ἀγλαντζίδας μέ θέμα: “Ἡ οωμὴ ἀντιμετώπιστ τῶν παιδιῶν ὅπο τούς γονεῖς και τούς ἐκπαιδευτικούς”. Τό βράδυ μίλησε στὸν Ἀχνα μέ θέμα: “Ἐκκλησία και οἰκογένεια”.

↳ **Τετάρτη 3/5:** Δέχθηκε διάφορες ἐπιτροπές. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ φιλανθρωπικό τούς τῆς ἐνορίας Γλυκιώτισσας.

↳ **Πέμπτη 4/5:** Δέχθηκε διάφορους πιστούς και ἐπιτροπές.

↳ **Παρασκευή 5/5:** Μετέβη στὸν ιερά μονή Παναγίας τοῦ Γλωσσᾶ γιά θέμα πού ἀφοροῦν τὸ μοναστήρι. Τό ἀπόγευμα μίλησε στὸν Πάφο μέ θέμα: “Τί ζητοῦμε ὅπο τὸν Ἐκκλησία;”.

↳ **Σάββατο 6/5:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν Μπτροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς ὑπέρ τῶν μαθητῶν και μαθητριῶν μέ τὸν εὐκαίρια τῶν ἐπικείμενων ἔξετάσεων. Ἀκολούθως δόθηκε στοὺς νέους ἀναμνηστικό ἐνθύμιο και κέρυσμα. Τό ἀιώγευμα τέλεσε τὰ ἐγκαίνια τῆς Σ.Π.Ε. Πελενδρίου.

↳ **Κυριακή 7/5:** Λειτούργησε και κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ιερό ναό Ἀγίου Δημητρίου Ἀκροπόλεως και ἀκολούθως τέλεσε τό μνημόσυνο τοῦ ἀειμνίστου πρωτοπρεσβυτέρου Σπυρίδωνος Δημοσθένους. Τό ἀπόγευμα καιρέτισε τὸν ἐκδίλωστ τῶν Καιπηπικῶν Συνδέσων τῆς κοινόπτας Ἐπισκοπῆς. Τό βράδυ διανυκτέρευσε στὸν ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

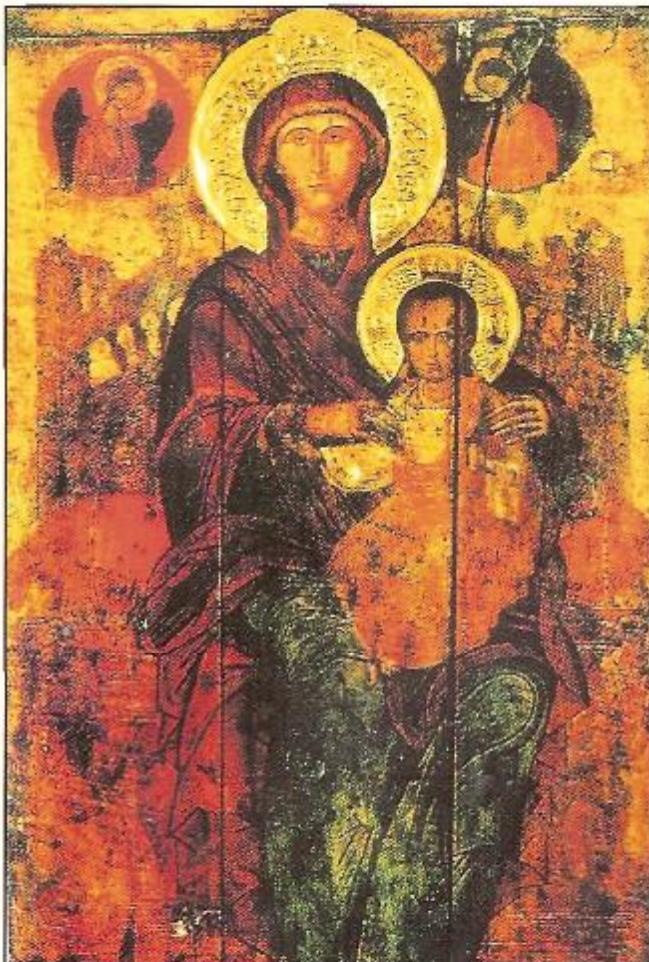
↳ **Δευτέρα 8/5:** Μετέβη στὸν ιερά μονή Ἀγίου Ἡρακλειδίου. Τό ἀπόγευμα παρακάθισε σέ συνεδρία τοῦ Συμβουλίου τῆς Θεραπευτικῆς Κοινόπτας τῆς Ἀγίας Σκέπης. Τό βράδυ μίλησε στὸν καθιερωμένη ὄμιλοι του στό Πανεπιστήμιο Κύπρου.

↳ **Τρίτη 9/5:** Δέχθηκε διάφορες ἐπιτροπές. Τό ἀπόγευμα μετείχε στὶς ἔργασίες τῆς Ιερᾶς Συνόδου στὸν Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου. Τό βράδυ μίλησε σέ συνεστίαση πού ὀργάνωσε τό ΚΕΠΑ στό Παραλίμνι.

↳ **Τετάρτη 10/5:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα

και ἐπιτροπές. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ πνευματικές συγκεντρώσεις στή Λευκωσία και στή Κοκκινοτριπιθία.

↳ **Πέμπτη 11/5:** Χαιρέτισε και μίλησε μέ θέμα: “Βία-Παραβατικότητα-Χουλιγκανισμός” στό συνέδριο πού ὀργάνωσε τό G.C. School of Careers στή Λευκωσία. Τό ἀπόγευμα ὑποδέχθηκε τή θαυ-

ματουργό εἰκόνα τῆς Παναγίας Μυριοκεφαλίσσης ἐκ Κρήτης στὸν πανηγυρίζουσα κοινόπτα τῆς Ἀφιοῦς. Ἡ ιερά εἰκόνα μεταφέρθηκε κατόπιν εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μπτροπολίτου Ρεθύμνης και Αὐλοποτάμου κ.κ. Ἀνθίμου. Τὴν εἰκόνα συνόδευσε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ιερᾶς Μπτροπόλεως Ρεθύμνου, Ἀρχιμ. Ἀντίμιος, μαζί μέ συνοδεία ἀπό κληρικούς και λαϊκούς. Οἱ ἔορτασμοί διοργανώθηκαν μέ τὸν εὐκαίρια τῆς ἔορτης τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου Κύπρου. Στή συνέχεια τελέστηκε πανηγυρικός Ἀρχιεπισκόπου Ἐσιερινός.

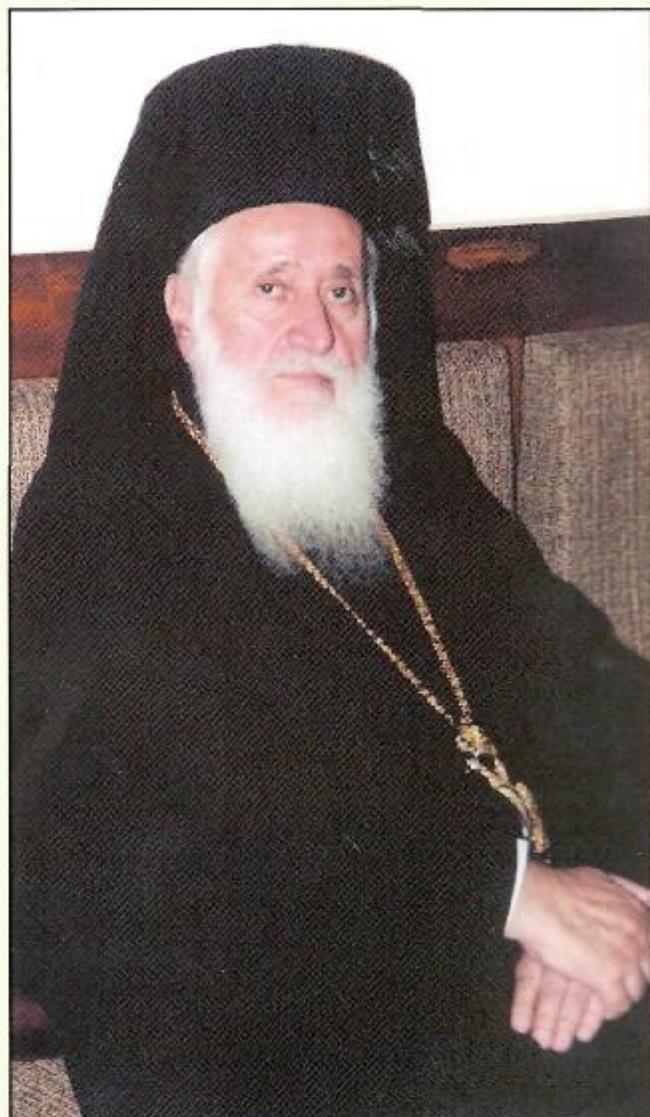
△ Παρασκευή 12/5: Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία και κήρυξε τόν θείο λόγο στόν ιερό ναό 'Αγίου Επιφανίου στήν πανηγυρίζουσα κοινόποιτα Δωρού. Τό βράδυ τέλεσε τά έγκαίνια τοῦ παρεκκλησίου τῆς ιερᾶς γυναικείας μονῆς τοῦ 'Αγίου Γεωργίου, πού είναι άφιερωμένο στούς 'Αγίους Γερμανό Πατριάρχη Κων/πόλεως και Γεώργιο τόν 'Αλδανίνο.

△ Σάββατο 13/5: Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό άπόγευμα τέλεσε τά έγκαίνια τοῦ νηπιαγωγείου τῆς κοινόποιτος Πύργου. Τό βράδυ παρέστη και καιρέτισε τή λίξη τῶν Μέσων Κατηχητικῶν Συνάξεων τῆς Μητροπόλεως μας.

△ Κυριακή 14/5: Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία και κήρυξε τόν θείο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό 'Αγίου Θεράποντος στήν όμώνυμη κοινόποιτα. 'Ακολούθως τέλεσε τρισάγιο στό 'Ηρωο στήν κοινόποιτα Πελενδρίου πού είναι άφιερωμένο σέ αγωνιστές τῆς ΕΟΚΑ. Τό μεσημέρι μετέβη στήν ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου στόν Μέσα Ποταμό και τό βράδυ διανυκτέρευσε στήν ιερά μονή Παναγίας τοῦ Μαχαιρᾶ.

△ Δευτέρα 15/5: Δέχθηκε διάφορους πιστούς στό μυστήριο τῆς ιερᾶς ἔξομολογήσεως.

△ Τρίτη 16/5 - 19/5: 'Ανακάρπησε μαζί μέ

τά μέλη τῆς ιερᾶς Συνόδου τῆς Έκκλησίας τῆς Κύπρου εἰς Σαμπεζύ 'Ελβετίας, ὅπου μετείχε στή διημερημένη Ιερά Σύνοδο, δι' ἐξέταση τοῦ θέματος τοῦ ἀσθενοῦντος 'Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμου, προεδρευομένη ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως κ.κ. Βαρθολομαίου καὶ τῶν Μακαριωτάτων Παιτιαρχῶν 'Αλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, 'Αντιοχείας κ. Ιγνατίου, Ιεροσολύμων κ. Θεοφίλου καὶ ἄλλων Ιεραρχῶν ἀπό τά πρεοβυγενή Πατριαρχεία. Μετά ἀπό τή συνεδρία καὶ κατόπιν ψηφοφορίας ἀποφασίσθηκε ἡ κένωση τοῦ 'Αρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου καὶ ὁ 'Αρχιεπίσκοπος Κύπρου νά τιλοφορεῖται ως "ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος πρών Κύπρου κ. Χρυσόστομος".

△ Σάββατο 20/5: Τέλεσε στόν ιερό ναό Παναγίας Χρυσοπολίτισσος στή Λάρνακα τή νεκρώσιμο ἀκολουθία τοῦ Λουκᾶ Πάτσαλου, πατέρα τοῦ ἀειμνίστου Καθηγουμένου τῆς ιερᾶς μονῆς Μαχαιρᾶ, Γέροντος 'Αρσενίου.

△ Κυριακή 21/5: Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία και κήρυξε τόν θείο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό 'Αγίου Κωνσταντίνου στήν όμώνυμη κοινόποιτα.

△ Δευτέρα 22/5: Μετέβη στήν ιερά μονή 'Αγίου Ηρακλειδίου, στήν ιερατική σχολή "Απόστολος Βαρνάβας" καὶ τήν ιερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποιαμού.

△ Τρίτη 23/5: 'Επισκέφθηκε τούς κατασκυνωτικούς χώρους τῆς Μητροπόλεως μας στό Σαϊττά. Τό άπόγευμα μίλησε σέ πνευματικές συγκεντρώσεις στής κοινόποιτες Πάχνας και Ησουρίου.

△ Τετάρτη 24/5: Καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς ἡμέρας δέκατη πιστούς στό μυστήριο τῆς ιερᾶς ἔξομολογήσεως.

△ Πέμπτη 25/5: Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τῆς ιερᾶς ἔξομολογήσεως καὶ τό βράδυ μίλησε σέ πνευματική συγκέντρωση στό Φρέναρος.

△ Παρασκευή 26/5: Τό πρωΐ δέκατη διάφορα πρόσωπα καὶ ἐπιτροπές. Τό βράδυ μίλησε σέ πνευματική συγκέντρωση στήν κοινόποιτα 'Αθηναίου μέ θέμα: "Ἐπικοινωνία καὶ ἐνόπιτα μέσα στόν Γάμο".

△ Σάββατο 27/5: Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν ιερό ναό 'Αγίων Αναργύρων στούς 'Αγίους Τριμιθιᾶς.

△ Κυριακή 28/5: Τέλεσε μή Θεία Λειτουργία και κήρυξε τόν θείο λόγο στόν ιερό ναό 'Αποστόλου Λουκᾶ στό Παλαικώρι. 'Ακολούθως μίλησε στήν ἴδια κοινόποιτα σέ πνευματική συγκέντρωση. Τό άπόγευμα καιρέτισε τό "πανηγύρι τῆς χαρᾶς" πού διοργανώνει κάθε χρόνο ἡ Μητρόπολή μας μέ τήν εὐκαιρία τῆς λίξεως τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων μας.

△ Δευτέρα 29/5: Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

△ Τρίτη 30/5: Μετέβη στήν Ιερατική Σχολή τῆς Έκκλησίας τῆς Κύπρου "Απόστολος Βαρνά-

βος”, δησυ και προϊδρευσε συνεδριας μετα των καθηγητων. Ο Μητροπολίτης μας για αύτο το έτος είναι Πρόεδρος της Ιερατικής Σχολῆς. Το βράδυ μίλησε στην Πάφο σε συγκέντρωση επί πνευματικού θέματος.

Τετάρτη 31/5: Μετείχε στις έργασιες της Ιερᾶς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου.

Πέμπτη 1/6: Δέχθηκε πιστών στο μυστήριο της ιερᾶς ἔξομολογίσεως. Το ἀπόγευμα μίλησε στην καθιερωμένη διμιλία του στούς νέους.

Παρασκευή 2/6: Δέχθηκε διάφορες ἐπιτροπές. Το ἀπόγευμα και το βράδυ μίλησε σε πνευματικές συγκέντρωσεις στην Αγλαντζιά και Κλήρου Λευκωσίας.

Σάββατο 3/6: Το ἀπόγευμα χοροστάτησε στὸν ἐσπερινό στόν ιερό ναό Ἀγίου Θεοδώρου Ἀγροῦ.

Κυριακή 4/6: Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία και κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ιερό ναό Ἀγίου Σπυρίδωνος στὸ Συνοικισμό Στρόβολος 2 στὴ Λευκωσία. Ακολούθως μετέβη στὴν ιερὰ μονὴ Παναγίας Μαχαιρᾶ.

Δευτέρα 5/6: Ἐπισκέφθηκε τὴν ιερὰ μονὴ Παναγίας Τρικουκκιᾶς. Το ἀπόγευμα δέχθηκε ἐκκλησιαστικές ἐπιτροπές.

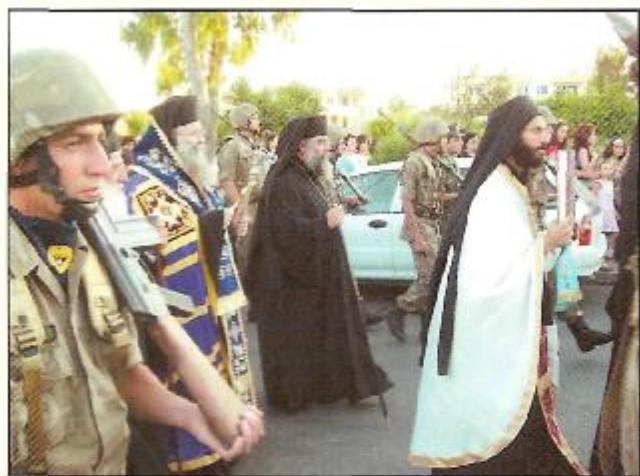
Τρίτη 6/6: Μετέβη στὴν ιερὰ μονὴ Ἀγίου Ήρακλειδίου.

Τετάρτη 7/6: Συναντήθηκε μὲ διάφορα πρόσωπα γιὰ ἐκκλησιαστικές ὑποθέσεις.

Πέμπτη 8/6: Μετείχε στις έργασιες της Ιερᾶς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου. Το βράδυ παρέστη σὲ ἐκδήλωση τῆς Φιλοπτώχου Ἀμμοχώσιου, στὸ Παπτίχειο Θέατρο.

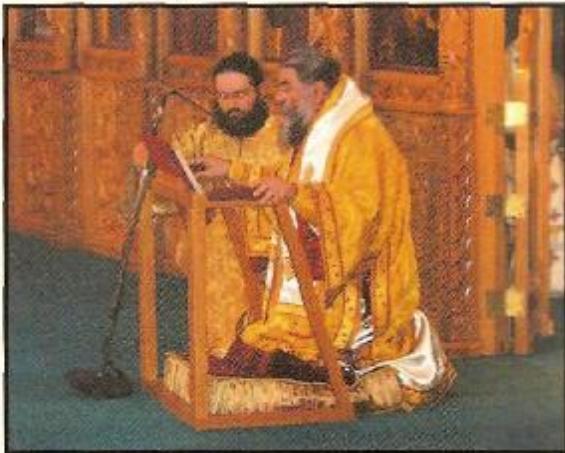
Παρασκευή 9/6: Μετείχε στις έργασιες της Ιερᾶς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου. Το ἀπόγευμα μίλησε σὲ πνευματικὴ συγκέντρωση στὸ Β΄ Δημοτικό Ἀγίου Δομετίου Λευκωσίας.

Σάββατο 10/6: Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Το ἀπόγευμα ὑποδέχθηκε μαζὶ μὲ τοὺς Σεβασμιώτατους Μητροπολίτες πρώπη Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ καὶ Κένυας κ. Μακάριο, ἀντίγραφο τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας Ἀξιον. Ἐστὶ καὶ μέρος τῶν λειψάνων τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα κατὰ τίς ἔορταστικές ἐκδηλώσεις ποὺ ὄργάνωσε ἡ ἐνορία τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα συνοικισμοῦ Ἀγίου Ἰωάννου. Ακολούθως τελέστηκε στὸν πόλιν ναό πανηγυρικὸς Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Ἐσπερινοῦ χοροστάτησε καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώπη Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ, ὁ ὅποιος ἦταν καὶ ὁ ἐπίσημος προσκεκλημένος τῆς ἐνορίας. Ο φιλοξενούμενος ιεράρχης λειτούργησε καὶ τὸν ἐπομένη στὸν ἴδιο πανηγυρίζοντα ναό. Σιούς Ἀρχιερεῖς δόθηκε ὡς ἐνθύμιο ἀντίγραφο τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας τοῦ Ἀξιον. Ἐστὶ καθὼς καὶ βιβλίο μὲ τὸν βίο καὶ τὴν παράκληση τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, ποὺ ἔξεδωσε ὁ ναός γιὰ τὶς πανηγυρικές του ἐκδηλώσεις.

«**Κυριακή 11/6:** Συλλεπιόργυνος μία μέδλη της Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Κύπρου στὸν πανηγυρίζοντα ἵερο ναὸς Ἀποστόλου Βαρνάβα Λευκωσίας μὲ τὴν εὐκαιρία

τῆς Θρονικῆς Ἔορτῆς τῆς Ἑκκλησίας μας, ὅπου κατὰ μὲν ἴδια ἡμέρᾳ ἐοριασθῶνται καὶ τὶ μεγάλη ἔορτὶ τῆς Πεντικοστῆς. Μετά τῷ Θείῳ Λειτουργίᾳ τελέστηκε ὁ Ἐσπερινός τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ διαβάστηκαν οἱ εὐχές τῆς γονυκλισίας.

«**Δευτέρα 12/6:** Λειπούργυνος στὸν ἵερα μονὴν Παναγίας τοῦ Μακαρίου ὃπου χειροτόνησε σὲ διάκονο τὸν μοναχὸ τῆς μονῆς π. Ἰάκωβο.

«**Τρίτη 13/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα καὶ ἐπιτροπές. Τό βράδυ παρέστη σὲ φιλανθρωπικό δεῖπνο πού διοργάνωσε ὁ ἱερός ναὸς Ἀποστόλου Βαρνάβα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς

ἔλευσεως τοῦ ἀντιγράφου τῆς θαυματουργοῦ

εἰκόνος τῆς Παναγίας Ἄχιου Ἐμπί καὶ τῶν λειψάνων τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα. Κατά τὴν διάρκεια τῆς συνεστίασης ὁ Ποιμενάρχης μας ἀπόθυνε καιρετισμό καὶ τίς εὐχές του στοὺς παρευρισκομένους. Στὴ συνεστίαση ἐπίσης ἦταν καὶ ὁ φιλοξενούμενος Ἱεράρχης Μητροπολίτης πρών Νέας Ζηλανδίας κ. Ἰωσήφ, πού καὶ αὐτός μὲ μίσειρά του ἐξέφρασε τὴν καρά καὶ τὸν ὄγκο του γιὰ τίς δῆλες ἐκδηλώσεις τῆς ἐνορίας ἀλλά καὶ γενικότερα γιὰ τὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖται στὴ Μητρόπολή μας.

«**Τετάρτη 14/6:** Δέχθηκε πιστούς στὸ μυστήριο τῆς Ἱερᾶς ἑξομολογίσεως. Τό βράδυ μίλησε σὲ συγκέντρωση ἐπὶ πνευματικοῦ θέματος στὸν κοινότητα Αύγορου.

«**Πέμπτη 15/6:** Μίλησε σὲ πνευματικές συγκεντρώσεις στὴ Λευκωσία.

▷ **Παρασκευή 16/6:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο της ιερᾶς ἑξομολογίσεως. Τό άπόγευμα προϊδρευσε της Θρονικῆς και Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Τό βράδυ παρέυπε και μίλησε σέ φιλανθρωπική συνεστίαση που διοργάνωσε ὁ ιερός ναός Ἀγίου Σπυρίδωνος.

▷ **Σάββατο 17/6:** Λειτούργησε στόν ιερό ναό

Ἀγίου Δημητρίου στό Παραλίμνι.

▷ **Κυριακή 18/6:** Λειτούργησε και κήρυξε στόν ιερό ναό Ἀποστόλου Λουκᾶ στό Κολόσσο. Ἀκολούθως μειέψθη στίς ιερές μονές Τιμίου Προδρόμου και Παναγίας Μακαρᾶ.

▷ **Δευτέρα 19/6:** Μετέβη στήν ιερά μονή Ἀγίου Ἡρακλειδίου. Τό βράδυ μίλησε σέ πνευματικές συγκεντρώσεις στή Λευκωσία.

▷ **Τρίτη 20/6:** Τέλεσε Ἀγιασμό στό τμῆμα Ναυπλίας τῆς Λεμεσοῦ. Τό άπόγευμα μίλησε σέ πνευματικές συγκεντρώσεις στόν Ἀγιο Δομέτιο και Στρόβιλο Λευκωσίας.

▷ **Τετάρτη 21/6:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο της ιερᾶς ἑξομολογίσεως. Τό άπόγευμα παρέστη και μίλησε στή λίξη τῶν μαθημάτων τῆς Ἱεραποτῆς Σχολῆς “Ἀπόστολος Βαρνάβας”. Τό βράδυ μίλησε στή Λευκωσία μέ θέμα: “Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου”.

▷ **Πέμπτη 22/6:** Μετέβη στής ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Κύπρου. Τό άπόγευμα μίλησε σέ πνευματικές συγκεντρώσεις στά Πέρα Ὁρεινῆς και στά Λασιά μέ θέμα: “Τὸ νόμα τοῦ μαρτυρίου τῶν Ἀγίων τῆς Ἑκκλησίας μας στή σύγχρονη ζωῇ”.

▷ **Παρασκευή 23/6:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο της ιερᾶς ἑξομολογίσεως. Τό άπόγευμα και τό βράδυ μίλησε σέ πνευματικές συγκεντρώσεις στή Λευκωσία.

▷ **Σάββατο 24/6:** Τέλεσε τά θυρανοῖξια τοῦ ιεροῦ παρεκκλησίου Ἀγίου Φωτίου στό “Κέντρο Ἡλικιωμένων Ζαχαράτου”, στό συνοικισμό Κολοσσίου, που ἀνεγέρθηκε εἰς μνήμη τῶν δύο πιλότων Φώτη Κωνσταντίνου και Φεραίου Κούλουμου, οἵ όποιοι ἔχασαν τή ζωή τους σέ τραγικό

ἀεροπορικό δυστύχημα. Τό βράδυ τέλεσε Ἀγιασμό στό Ναυτικό Ὄμιλο Ἀμμοχώστου.

▷ **Κυριακή 25/6:** Τέλεσε και κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν ιερό ναό Ἀρκαγγέλου, στό Φρέναρος.

▷ **Δευτέρα 26/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα. Τό βράδυ μίλησε σέ πνευματική συγκέντρωση σέ ξενοδοχεῖο στόν Ἀγιο Παῦλο Λευκωσίας.

▷ **Τρίτη 27/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα.

▷ **Τετάρτη 28/6:** Δέχθηκε διάφορα πρόσωπα και τό άπόγευμα κοροπάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου στήν κοινόποια Ἀσγάτας Λεμεσοῦ.

▷ **Πέμπτη 29/6:** Λειτούργησε και κήρυξε τόν θεῖο λόγο στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου Λεμεσοῦ.

▷ **Παρασκευή 30/6:** Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ στό πανηγυρίζοντα ιερό παρεκκλήσιο τοῦ Μελάθρου τῆν Ἀγωνιστῶν τῆς ΕΟΚΑ, που ἔιναι ἀφιερωμένο στούς Ἀγίους Ἀναργύρους Κοσμά και Δαμιανό.

ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΚΥΠΡΟΥ
(ὅσπις ποτ' ἀν δῆ)

Ἡ ἐρυμδρά κιττάβαρις τῆς ὑπογραφῆς σου
δέρ εἴραι μελάρι! εἴραι αἷμα.
Τό αἷμα τοῦ προκατόχου σου Κυπριανοῦ.
τό αἷμα τῶν Ὀσιομαρτύρων τῆς Καρτάρας.
τό αἷμα πού πνίγει τά Φυλακισμέρα Μηίματα.
τό αἷμα πού ποτίζει τόν Τύμβο τῆς Μακεδονίτισσας.

Τό πορφυροῦ τοῦ μαρδύου σου
δέρ εἴραι προρόμιο αὐτοκρατορικό.
Ο Ζήρων ἔζερε πώς ὁ Ἀρχιδύτης Νέας Ιουστινιανῆς
ἄφειλε τά φέρη τόν ὄγειδισμό
τῆς κόκκινης χλαμύδας τοῦ Γέροντος στήν Κύπρο.
καὶ σοῦ τό ἐμπιστεύθικε.

Τό σκῆπτρο σου δέρ ἔχει φίδια,
ὅπως τό σύριθες τῶν Ἐπισκόπων δεκατικίο.
Φέρει σφαιρά μετά Σταυροῦ.
γιατί σφαιρικός καὶ λελεασμέρος
πρέπει τά εἰρ' ὁ χαρακτήρας σου
καὶ ἡ πορεία, δίχως ἄλλο, σταυρική.

Τά φίδια ἐγλίστρισαρ ἄλλωστε,
ἀμα τῇ ἐκλογῇ σου,
καὶ σέ ἔζωσαρ παρταχόθεν.
Πάρε ἀστριτόρερο ἀπ' τή Μεγίστη Λαύρα
τῆς ταπείρωσης καὶ τῆς ὑπομορῆς
τά τά ξορκίσης.

Καὶ μέρε, φρόνιμος ὡς ὅφις,
καὶ ἀκέραιος ὡς περιστερά.
Περιστερά ἐλπίδας γιά τά ὄρφαρά σου
καὶ γιά τοὺς ἀγροουμέρους σου.
Γιά τοὺς ἐγκλωβισμέρους σου
καὶ τοὺς σπασμέρους Σταυρούς τοῦ Βορρᾶ.
Πατέρας, Ποιμέρας καὶ Ἐδράρχης,
κατά τή φήμη σου,
καὶ ὅχι κατ' εὐφημισμόρ.
Καθώς ἀρμόζει σ' ἔρατ "Λγγελο
Νέας Ιουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου..."

+ Μητροπολίτης πρότερος Νέας Ζηλανδίας Ιωαννής
Λεμεσός 13 Ιουνίου 2006.

